

ÉLETÜNK

XLIV. évf. 4. szám (44. Jg. Nr. 4)

Az európai magyar katolikusok lapja

2012. április

ISTEN
SZERETETÉNEK
AJÁNDÉKAIPápai üzenet a hivatások
világnapjára

Húsvét negyedik vasárnapján, április 29-én tartják világszerte a hivatások világnapját. A most 29. alkalommal esedékes világnapra a Szentatya üzenetének jelmondata így hangzik: „A hivatások Isten szeretetének ajándékai”.

„Aki szeretetben él, Istenben él, és Isten öbenne” (1Ján 4,16). A Szentírás beszéli el Isten és az emberiség kapcsolatának történetét, amely megelőzi magát a teremtest.

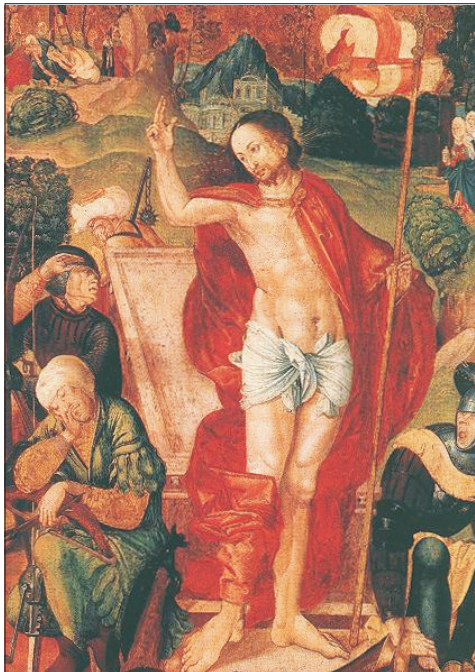
Az emberi létezés legnagyobb igazsága tehát ebben a meglepő misztériumban rejlik: minden teremtmény, minden egyes ember Isten elgondolásának, hűség és örök szeretetének gyümölcse. Szent Ágoston híres Vallomásainak lapjain fennkölt szavakkal fejezi ki, miként fedezte fel Isten mint a legnagyobb szépséget és szeretetet: „Te bennem voltál, én azonban kívül voltam, és ott kerestelek... Velem voltál, de én nem voltam Velled... Hívtál engem, és hívásod áttörte siketségemet, fölragyogtál, és fényesség eloszlatta vakságomat, kiárasztottad illatod frissességét, és én belélegeztem azt. Most elepedek utánad, megízlelek, és most éhezlek és szomjúhozlak, megérintettél, és most lángol bennem a te békesség utáni vágy.”

Isten feltételek nélkül, ingyenesen ajánlja fel szeretetét mindenkinek. A pap-ság összefüggésében szemlélve ezt a szeretetet Boldog II. János Pál így fogalmazott: a szolgálattal járó cselekedetek mind arra ösztönöznek, hogy állandóan növekedjünk a Jézus Krisztus iránti szeretetben és szolgálatban. Olyan szeretettel, amellyel egyre inkább választ adunk Isten Krisztusban adott szabad és ingyenes szeretetére. Ő az, aki megteszi az első lépést, és nem azért, mert kivételes jóságot tapasztalt bennünk, hanem azért, mert „Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm 5,5).

Az isteni hívás forrásánál mindig Isten végtelen szeretete áll, amely teljességben Jézus Krisztusban nyilvánul meg. A Szentatya itt Deus caritas est kezdetű enciklikájának szavaira utal, amelyben ez áll: Isten láthatóságának számtalan jele létezik. A Szentírás szerint Isten közelít hozzánk, próbál meghódítani bennünket. Az Egyház egész történelme során az Úr mindig közeledik felénk, a személyekben, akikben feltűnik, az Igében, a Szentségekben és főként az Eucharisziában.

Isten szeretete mindig velünk van, hűség és önmagához, ezért állandóan hirdetni kell Isten hívó szavának szépségét, főként az új nemzedékeknek. A keresztény élet igazi mértékét az jelenti, hogy úgy szeretünk, ahogy Isten szeret.

(Folytatás a 7. oldalon)

MINDEN OLVASÓNKNAK
ÁLDOTT
HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK!

M. S. mester: Feltámadás

1500–1510

(Esztergomi Keresztény Múzeum)

Tollas Tibor

HOZSANNA HÚSVÉT

Hozsanna Húsvét! Künn tavasz száll,
sziklasirodból föltámadtál
és csodát műveltél megint.
Pusztá földünk virággal ébred,
szétáradsz bennem győzhetetlen,
sok zsenge ág zsoldárt zeng néked,
Jézus, naparcod rámtekint.

Hozsanna Húsvét! Hitünk sója,
bénák, betegek gyógyítója,
fénypallosodtól a halál
sötét szárnyával éjbe rebben,
társáradsz bennem győzhetetlen,
romlandó testem talpra áll!

S futnék a fénynél sebesebben,
Húsvét tüzét a holt lelkekben
gyűjtani, elvesző úton.
Hírül adni a beteg, fáradt
társaknak újuló csodádat.
Hozsanna Néked Jézusom!

(München, 1987. április)

SZÉTESÉS JELLEMZI A NYUGATI CIVILIZÁCIÓT

Erdő Péter bíboros nyilatkozata

Nemcsak a keresztény kultúrát, általában a régi kultúrát nem ismerik az emberek. Kulturális összeomlás, szétesés jellemzi a nyugati civilizációt – mondta Erdő Péter bíboros az MTI-nek nyilatkozva Rómában, a februárban tartott konzisztórium után.

– A társadalom számára a legsürgőbb gondot az évek óta húzódó gazdasági válság jelenti. Bennünket hosszabb távú folyamatként az európai és a nemzetközi gazdasági és politikai elitnek az erőteljes elvilágosodása foglalkoztat, hiszen ez szoros kapcsolatban áll a hitnek a világban és a társadalomban való jelenlétével. Számunkra a központi kérdés a kultúrával való párbeszéd – fogalmazott Erdő Péter. – Az Egyháznak is mindekelőtt gondolkodásra van szüksége. Értékeket kell felmutatni az egyre bonyolultabb világban. Hajlamosak vagyunk arra, hogy azt mondjuk, a pénz-ügy, a gazdaság annyira bonyolult, hogy

AZ ÉLETÜNKET ÁTFORMÁLÓ TITOK

Írta: Bíró László püspök

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt! – ezzel a hitvallással köszöntik egymást húsvét táján a keleti szertartású keresztények. Nemcsak az immár közel kétezer éves tényt közlik egymással: aki ugyanis továbbadja az örömhírt, az örömmre hangolja embertársát. Benedek pápa gyakran emlékeztet rá: az Evangélium nem csupán *informálni* akar a megváltás vigasztaló valóságáról, hanem *át is akarja formálni az ember életét, akihez szól.*

Az Evangélium gyűjtőpontjában álló húsvét az ember életét leginkább átformálni akaró üzenet. Ahogyan nagypénteken „leleplezzük” a keresztet, ugyanígy kellene tennünk húsvét hajnalán a feltámadt Krisztus szobrával: lepleződjék le a titok, váljék láthatóvá, nyilvánvalóvá, hogy amint a kereszthalál, úgy a halál-on diadalt arató feltámadás is az ember – minden egyes ember – legszemélyesebb életét alakító valóság.

A húsvét életformáló üzenete arra szólít, hogy legyünk élő kapcsolatban az Istennel. Aki húsvét hajnalán feltámadt, annak első és utolsó szava – melyet lejegyeztek tőle – ez volt: Atyám. Az evangéliumban első alkalommal megszólaló, még gyermek Jézus mondja az őt kereső Máriának és Józsefnek: hát nem tudjátok, hogy Atyám dolgaiban kell fáradoznom? A keresztre feszítve pedig ez az utolsó sóhaj hagyja el ajkát: Atyám, kezdbe ajánlom lelkemet. Egész életét ez az Atyával való egység töltötte be, amint Ő maga meg is fogalmazta: az én eledelem az, hogy Atyám akaratát teljesítem. Egyetlen, megbonthatatlan egység volt Jézus élete az Atyával. És ennek szükségesszerű következménye volt, hogy az Atya a halálban sem hagyta el egyszülött Fiát.

Fiatallap koromban húsvétvasárnap reggel a templomba igyekezve megszólított egy négy-öt éves kislány: tisztelendő bácsi, miért támadt fel Jézus? Nézett rám, várta a válaszomat. Őszintén és mélyszégyen-komolysággal kérdezett, és tudtam, nekem csakis ugyanígy szabad válaszolnom. Nem húzhatom elő emlékezetemből a teo-

lógiaiából megtanult kész mondatok valamelyikét, éreztem, hogy nem a konkrét kérdésére kell csak válaszolnom, hanem arra a problémára, amely őt foglalkoztatja.

És személy szerint neki kell válaszolnom: tehát úgy, hogy megérthesse: nem a magam, hanem az ő nyelvén. Hosszúnak tűnt a pillanat, amíg szótlannul álltam, ő meg nézett rám várakozón. Aztán annyit tudtam mondani: amikor a szüleid elutaznak, nem hagynak téged ott az ágyadban aludni, hanem fölébresztenek, mert magukkal akarnak vinni, mert szeretnek... – Nem tu-

dom, végül is jól válaszoltam-e. A kislány mindenesetre bólintott, és ballagott a nagyanyja után – én meg reméltem, talán sikerült érthetően válaszolnom a problémára, amely őt foglalkoztatta. Ha húsz évvel idősebb lett volna, azt válaszolom: Jézus egészen egy volt az Atyával, és ennek is jele a feltámadás.

Erre hív minket a húsvét: legyünk egységben Istennel – a szentségek által, Isten Igéjének olvasása és a személyes imádság által.

A Golgotán a világ szembefordult Isten megtestesült Igéjével, kivetette őt magából. Amikor Jézust feltámasztotta a halálból, az Atya ezzel jelét adta: továbbra is velünk marad az Isten – visszatérésünk ellenére is szeret bennünket, szüntelenül *értünk való lét* akar lenni. A feltámadás ténye azt a valóságot akarja megértetni velünk, amelyet Benedek pápa így fogalmaz meg: Isten véglegesen szereti az embert.

(Folytatás a 6. oldalon)

hatatlan feladattá válik a történelmünkre és az életünkre való reflektálás. Hajlamosá válunk rá, hogy jelszavakba meneküljünk. Ez egyfelől érzelmi erőt ad mindenféle reklámnak, propagandának, de az érzelmi hatásra működő lelkesedés sokkal pontatlanabb, mint a logikus megfontolás. Fennáll a manipuláció, a szélsőséges butaságok veszélye. Püspöktársaim mondták, hogy azért vannak bizonyos vallási mozgalmaknak látványos eredményei Afrikában, mert nem bonyolultak, néhány jelszóban összefoglalják tanításukat, és rögtön itt a földön megigérik a gyógyulást, a gazdagságot. Aki nem szokott hozzá a részletesebb érveléshez, annak ez megfelelő is lehet, de a mi hitünk nem az, hogy rövid távon ígérjünk üdvösséget – hangoztatta a bíboros.

(Folytatás a 2. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A feltámadás

A feltámadás szónak kivételes visszhangja van életünkben. Megszámlálhatatlan keresztény temető kapujának felirata a „Föltámadunk”. S megzenésített, hazafias jelszó, hogy „Lesz még, lesz még feltámadás!” Mindez arra mutat, hogy ebben a tágasabb értelemben is mekkora visszhangja van a feltámadás üzenetének.

Jézus feltámadása egészen kivételes jelentőségű, bár az emberiség ősmondáiban is szerepet kapnak olyan kiválasztott lények, akik holtukból életre kelnek. Mintha valamilyen rejtett formában a lényünkbe volna írva a feltámadás hite és reménye. Pogány vallások temetkezési szokásai is tanúskodnak erről. S bár az Ószövetség prófétái utalásaiban már megtaláljuk üzenetét, az igazi mégis az, ahogyan Jézus föltámadásának hiteles tanúi bizonyosságot tesznek róla. Bármilyen kedves és népszerű ünnepünk a karácsony, bármennyire felvillanyozó az első pünkösdi napján a Szentlélek kiáradása, húsvét az Egyház legkiemelkedőbb ünnepe – és egyben az üdvösségtörténet középponti eseménye. Hiszen ezen áll vagy bukik a halálon túli élet reménye és az emberi lét jövője.

Jézus feltámadása az evolúció csúcsa is egyben. Amikor a teológusként is kiváló XVI. Benedek pápa 2005-ben tudósokat hívott meg nyári rezidenciájába, Castel Gandolfóba, és beszélgetett velük az evolúcióról, fölfigyelt a többször is elhangzó „mutáció” szóra. Hiszen a természetűdös szemével nézve az ember megjelenése egy különleges „mutáció”, vagyis ugrásszerű átalakulás eredménye az evolúcióban. A Szentatya hozzáfűzte: ebben a perspektívában a feltámadás úgy is értelmezhető lenne, mint a legdöntőbb „mutáció”, vagyis a legfontosabb átalakulás az ember létformájában. Ennek tapasztalati bizonyága Jézus feltámadása, majd mennybemenetele.

Ennek a mutációnak különösen szép jele az, ami az ateizmussal vívódó költőt, Szabó Lőrincet is megragadta. Gyönyörű versének üzenetét többször is idézem. A kivételes természeti jelben az embriónális gubó-lét, majd azt követően a földhöz kötődő hernyó-lét után a lepkék égi fényben úszó látványa mintha az üdvözült létforma előhírnöke lenne a költő számára. Nekünk is az! Ez valóban megragadó élményként érzékelteti azt az átváltozást, „mutációt”, amelyet a feltámadt Üdvözítő tanúsít.

Teilhard de Chardin felejtethetetlen világvíziójában pedig az őslénytan kutatójának vizsgálódó pillantása válik transzcendens tekintetté a teológus által. Ő egészen mai megvilágításba helyezi a próféták szavát, elsősorban Izajását, az „Új Föld és Új Egek” látomásával, miközben a feltámadásban ő is az evolúció összefoglalását, csúcst és befejezését látja. Ez egyben a létesszimizmus tagadását is jelenti, a fény végső győzelmét a sötétségen, és vele a beteljesülő élet reményét a halál sokak által vélt teljhatalma fölött. Ezért kérdezi Pál apostol olyan diadalmas hangsúllyal: „*Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te förlánkod?*” (1 Kor 15,55).

Jézus föltámadása a kinyilatkoztatás összképébe szervesen illeszkedik bele. Olyan sorsdöntő elváltozás, „mutáció” ez valóban, amely az ember megjelenése után az üdvözült létforma ígérete. Ennek tapasztalati alapjait adja meg azzal, hogy a Feltámadott mintegy leveti a földi lét ruháját. Fölébe emelkedik a térnek és időnek, amelybe megtestesült Igeként beöltözött, amely együtt jár emberi létünkkel és a történelem folyamatával. Ma pedig már szinte bizonyossá válik számunkra, hogy van a tér-időnél magasabb létdimenzió. Sőt többes számban feltételezhető. A „dimenzióváltás” olyan, mintha az árnyéklények a síkból átlépnének a térbeli létformába. Még amerikai film is képes ezt szemléletesen ábrázolni, amikor egyik szereplője kilép a filmvászon síkjából és leül a nézők közé. Tehát a síkdimenzióból átmegy a térdimenzióba. Így lehet a térből is „átmenni” a térfölöttibe.

A túlvilág a tér-idő dimenziói fölötti létforma. A mennyország nem a felhők fölött, és nem a szilárdnak vélt mennybolt mögött van, mint a régi elképzeltek. De nem is ennek a mi univerzumunknak valami nagyon távoli „naprendszerében”, mint az ufó-hívők feltételezik. A mennyek országa a tér és idő dimenziója és annak törvényei fölé emelkedő létforma. Túlmutat a mi univerzumunkon. S ezt már a mai kozmofizikusok is elfogadják, a tizenegy dimenziósnak feltételezett létszférákkal. Van, aki még odáig is elmegy, hogy fizikusként elfogadja annak másvilági lényeit. Az, hogy a fizika törvényei már nem érvényesek a Feltámadottra, egyszerű, de világos utalást kap abban, hogy átmegy a zárt ajtón. Hiszen apostolai félelmükben bezárkóztak.

A nyugati kultúra mostani, válságos időszakában sokan nem ismerik azokat a fogalmakat, amelyekkel kifejezzük hitünket. Ezek körül sok szorosan összefügg hitünk eredetével, és nem lehet mással helyettesíteni. Az első keresztény nemzedék roppant nagy kulturális akadályt győzött le a Szentlélek kegyelmével, amikor kilépett a pogányok elé, és számukra is hirdetni kezdte az Evangéliumot. Ma is ilyesmiről van szó – hangsúlyozta a bíboros. – Olyan embereknek kell tanítani a hitet, akik az előfeltevésekkel sincsenek tisztában, amelyek nem is filozófiaiak, hanem a hitünk történelmi gyökereivel kapcsolatosak. Az alapfogalmakat is át kell adni.

A magyarországi hivatásokról a bíboros az MTI-nek elmondta, hogy a papnak jelentkezők életkora 25 év körüli, többnyire végzettséggel, szakmával érkeznek, erős személyes indíttatással. A jelentkezések és a szentelések aránya kedvezőbb ma, mint harminc-negyven évvel ezelőtt volt. A szentelések száma még mindig nem elegendő, de a hivatásválsággal küzdő nyugat-európai egyházak-

Ami teológiaiag külön is izgalmas rejtély, az voltaképpen a feltámadás és a mennybemenetel különbsége. Mert erre az Evangélium határozottan utal. A jelek arra mutatnak, hogy a feltámadással Jézus még nem szakad el egészen a földi világtól. Amikor megjelenik az apostoloknak, Magdolnának vagy a két emmauszi tanítványnak, kifejezetten azt akarja érzékeltetni, hogy teste már megdicsőült test ugyan, mégis *valóságos*. Tehát nem olyan látomásban mutatja meg magát, mint mondjuk a Tábor hegyén a három kiválasztottnak. Ezért kap a húsvéti jelenésekben hangsúlyozott szerepet a látás érzéke mellett a tapintás is, Tamás apostol esetében. A mennybemenetel már az üdvözült létformában való visszatérés az Atyához. Erről pedig a Mária-jelenések tanúskodnak leghitelesebben és ajándékozhatnak tapasztalatot a hiteles látnokoknak.

Húsvét és benne Jézus feltámadásának üzenete azonban azzal válik számunkra a halálon túli remény bázisává, hogy az üdvözült létformát ígéri mindazoknak, akik erre méltók, akik valóban sorsközösséget vállaltak vele. S bár az Evangélium nyíltan és visszatérően beszél a pogányok üdvösségének lehetőségéről, a jelentős különbség az, hogy az üdvözült lét garanciáját a keresztség és a következetes keresztény élet adja. Ez a garancia pedig a boldoggá vagy szentté avatásban kap teljes bizonyosságot. Hiszen ebben a teológia egyértelmű álláspontja szerint az Egyház nem tévedhet. Vagyis arra méltatlan személyt nem avat szentté.

Sok szó esik napjainkban az érdekeltiségről. Ha valamilyen műsorra közönséget akarunk toborozni, az nem könnyű. Túl sok a program, és kevés az idő. Az ember nem érdeklődik egykönnyen az iránt, amiben nem érdekelt. Vannak olyan előadások, bemutatók, amelyeken a családtagok és a közvetlen jó barátok jelenlétén kívül alig lehet számítani másokra. Húsvét és benne a Feltámadott ünnepe nem ilyen. Nem egy kivételesen egyedi és csodálatos esemény emlékezte csupán. A húsvétban a sorsunkkal vagyunk érdekelték.

Ennek sokat mondó nyelvtani bizonyossága az a két szó, amely a szentmise liturgiájában is visszhangot kap: „vele együtt”. Pál apostol fogalmazta meg ezt teljes következetességgel: „A keresztségben vele együtt eltemetkeztünk a halálba, és amikor Krisztus föltámadt a halálból, és részt vesz az Atya dicsőségében, úgy benne nekünk is új életet kell kezdenünk... Ha tehát meghaltunk Krisztussal, akkor méltán hisszük, hogy Krisztussal együtt élni is fogunk” (Róm 6,4-6).

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Áprilisra

Általános szándék: Hogy sok fiatal tudja elfogadni Krisztus hívását arra, hogy kövesse őt a papságban és a szerzetesi életben.

Apostolainak azt mondta az Úr Jézus: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába.” (Lk 10,2)

Ma is bőséges az aratnivaló, a munkások pedig kevesen vannak. A világ bizonyos vidékeiről elmondhatjuk ugyan, hogy nem hiányoznak a papok, a női és férfi szerzetesek, hogy a hívekkel elegendő pap törődik és támogatja őket. Valójában azonban a helyi egyházak többségére erősen ránehezedik a sajátosan Istennek szentelt férfiak és nők hiánya. A katolikus világban számos közösségnek nincs lelkipásztora, aki arra ösztönözzé, hogy Jézus Krisztus Evangéliuma szerint éljen. Számos vidéken sok plébániának nincs lelkésze, és ez azt jelenti, hogy ezekben a plébániákban sok vasárnap és ünnep múlik el az Eucharisztia ünneplése nélkül: a hívek nem vehetnek részt az utolsó vacsorának, Krisztus életáldozatának közösségi megélésében. A pap pótolhatatlan: csak ő képes az Eucharisziában jelenvalóvá tenni Krisztus testét és véré, a gyónató-székekben megbocsátani bűneinket.

A férfi és női szerzetesek, a diakónusok és az Istennek szentelt világiak különféle módokon működnek együtt az egyetemes Egyház evangelizáló tevékenységében: segítik a papokat, dolgoznak helyi egyházuk lelkipásztorkodásában stb. Imájükkal a szemlélődők támogatják az Egyházat, erősítik hitünket, és segítenek abban, hogy az Úr Jézust elvigyük a föld minden sarkába.

Az igaz, hogy az Úr hív, most is állandóan hív, és soha nem szűnik meg hívni; de ez a hívás a megszólított férfi vagy nő részéről választ vár. Ezt a választ ma gúzsba köti az elvilágiasodás meg az anyagelvűség, amely sorvasztja társadalmainkat. Ebbe a válaszáadásba kell a Szentatya kérésének megfelelően bekapcsolódnunk; valamennyi megkeresztelt ember alkotja az Egyházat, lelkipásztorainkkal együtt tehát mi is felelősek vagyunk azért, hogy Urunknak bőségesen legyenek munkásai az „aratásban”.

Az április havi szándékban a pápa is imádságot kér tőlünk, hogy számos fiatal tudja elfogadni Krisztus arra szóló hívását, hogy kövesse őt a papságban vagy a szerzetesiéletben, és így soha ne legyen hiány szent papokban, férfi és női szerzetesekben; az ő feladatuk az, hogy meg-szenteljék az Egyházat, tehát minket is, az Egyház gyermekeit.

Ne tévesszük soha szem elől: maga az Úr Jézus egész éjszakákon át imádkozott azokért, akiket földi élete során meghívni készült.

(Fernando Cavada Guzmán, apa és nagyapa, egy nemzetközi katolikus szervezet alelnöke, Chile)

Missziós szándék: Hogy a feltámadott Krisztus a biztos remény jele legyen az afrikai földrészen élő férfiak és nők számára.

Pillanatkép Malawiból: kétezernél többen vesznek részt egy öt kilométeres körmeneten; Jézus szenvedéséről és haláláról elmélkednek, szépen összevágott énekeket és imákat mondanak; a nap erősen süt, 30 foknál melegebb van. Nem egyedülálló, hanem gyakori, a hívek által igen kedvelt esemény ez.

Amikor e jegyzetek írója Dél-Afrikában, zulu nyelvű közösségben lelkipásztorkodott, a húsvéti vigília az egész éjszakát kitöltötte; a nagyszámú gyónást követte a vigília liturgiája, sok felnőtt keresztelessel és bérmlásával, és amit énekelni lehetett, azt nagyon szépen énekeltek.

(Folytatás a 4. oldalon)

SZÉTESÉS...

(Folytatás az 1. oldalról)

– Az európai kultúra és ennek keresztény elemei egy csónakban eveznek, a közoktatás, az egyházi oktatás és a katekézis hasonló helyzetben vannak. Ha megnézzük, hányan tudnak helyesen írni vagy fogalmazni, a statisztika ugyanazt fogja mutatni, mint a történelem vagy a keresztény vallás ismeretének esetében.

Ezzel kapcsolatban Erdő Péter a Vatikáni Rádiónak is nyilatkozott, a bíborosi konzisztórium befejezése és a vasárnap délelőtti pápai szentmise után. XVI. Benedeknek a hit és a szeretet összefüggéséről szóló szentbeszéde kapcsán kifejtette: a vallásos érzés is fontos, de az elsődleges a hit tartalmának átadása a hitoktatásban. A hit nem választható el a szeretettől, mivel cselekedetek nélkül „terméketlen dolog” – mutatott rá a bíboros, felhozva Teréz anya példáját, aki nagy ismertségre tett szert, amit a cselekedeteinek köszönhetett. Hozzátette: az emberek kulturális helyzetét is figyelembe kell venni.

NEM ZÁRJÁK BE!?

A clevelandi templomról

A Vatikán felülvizsgálta a clevelandi püspökségnek azt a döntését, amely tizenhárom plébánia, köztük a magyar közösség által több mint száz éve használt Szent Imre-templom bezárására vonatkozik – jelentette be március 7-én Peter Borre, a megszüntetések ellen harcoló ügyvéd.

A Klérus Kongregáció döntése ritka példája annak, hogy a Szentszék felülbírálja egy püspök határozatát: két évtizede nem történt hasonló eset. A papi ügyekben illetékes vatikáni hivatal megállapította, hogy Richard Lennon püspök három évvel ezelőtt az ügyben megsértette az egyházi és az eljárásjogi törvényeket.

A tizenhárom érintett templom azon ötven közé tartozott, amelyek bezárását vagy összevonását Lennon püspök a következőképp indokolta: egyházmegyéjében fogyatkozik a plébánosok és a hívők száma. A plébániák egy részét magyar, lengyel vagy ír bevándorlók alapították, de nem ritkán olyan belvárosi negyedekben találhatók, amelyeknek ma már lakossága fekete és nem katolikus.

Az egyházközségek tagjai, akik közül sokan második vagy harmadik generációs bevándorlók, a templomokba való bezárkózással és más módszerekkel tiltakoztak a bezárások ellen; sőt egy szakadár kongregációt is létrehoztak.

Robert Tayek, a clevelandi püspöki hivatal szóvivője szerint a főpásztor kézhöz kapta a vatikáni végzést, de azt még nem volt módja tüzetesen tanulmányozni. A bezárásokról hozott döntés nyomán a clevelandi püspökséghez 174 plébánia tartozott volna. Az egyházmegye vezetőjének jogában áll fellebbezni a vatikáni bírósághoz.

(MTI)

SAPIENTIA EGYETEM

Jóváhagyták az akkreditálását

Elfogadta a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem (EMTE) akkreditációját kezdeményező kormányhatározatot a román képviselőház oktatási szakbizottsága – közölte február 21-én a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ).

A magyar szervezet tájékoztató hírlevele szerint Kötő József, az RMDSZ képviselője – aki a szakbizottság alelnöke is – elmondta: a testületben a román kormánykoalíciót képviselő törvényhozók egyhangúlag megszavazták az egyetem akkreditációját. Ezt követően a jogszabály a képviselőház egésze elé kerül majd, amelynek ügydöntő hatásköre van ebben a kérdésben.

Tavaly december elején a román szenátus is megszavazta az egyetem akkreditálását azt követően, hogy a román felsőoktatás minőségét ellenőrző állami hatóság kedvező jelentést tett az egyetem működéséről, és az intézmény jóváhagyását javasolta a kormánynak.

A Sapientia Erdély magyar nyelvű magánegyeteme, amelyet a történelmi magyar egyházak által 2000-ben bejegyzett Sapientia Alapítvány hozott létre. Az intézmény a magyar állam támogatásából tartja fenn magát.

(MK)

ADJUK TOVÁBB ISTEN ÜZENETÉT

Százéves a Hajdúdorogi Egyházmegye

annak érdekében, hogy kieszközölje a görögkatolikus egyházmegye létrejöttét, leszámolva azzal az előítélettel, hogy aki Magyarországon görögkatolikus, az csak román vagy rutén nemzetiségű lehet. Szabó Jenő a görögkatolikus egyházmegye felállításáért, a magyar liturgikus nyelv bevezetéséért küzdött: olyan

„A kiengesztelődés éve is legyen”

jogok eléréséért, amelyeket más nemzet görögkatolikusai már évszázadok óta gyakorolhattak a Kárpát-medencében. Végül e küzdelem eredményeként X. Piusz pápa az 1912. június 8-án kiadott Christifideles Graeci kezdetű bullájával megalapította az egyházmegyet.

Bélyeg a jubileumi évre

Az államtitkár elmondta: miközben a magyar nemzet fogy, a magyar görögkatolikus közösség minden népszámláláskor számszerűen gyarapszik, mert él benne a hit Istenben, nemzetünkben, családjunkban, a megmaradásban. A mai társadalomnak szüksége van az Egyház szolgálatára. Magyarország új alaptörvénye kimondja, hogy az Egyház és az állam együttműködik a társadalom javának szolgálatában.

A MEDJUGORJEI JELENÉSEK ÜGYÉBEN

Pápai állásfoglalás várható – még ebben az évben

A vizsgálóbizottság valamennyi látnokot kihallgatta a Vatikánban. XVI. Benedek pápa február 25-én fogadta a bizottság elnökét, Camillo Ruini bíborost, hogy a vizsgálat állásáról tájékoztódjék.

A medjugorjei jelenéseket vizsgáló nemzetközi bizottság még idén állásfoglalással zárja munkáját: vizsgálódása eredményeit és azok alapján kialakított véleményét a döntésre jogosult Hittani Kongregáció, majd a pápa elé terjeszti.

A jelenések kezdetén egyházmegyei bizottságot állítottak fel, melynek feladatát később a Jugoszláv Püspöki Konferencia vette át. A konferencia valójában nem foglalt állást, amikor 1991-ben kijelentette: a jelenség természetfelettsége nincs megállapítva. Az óvatos kifejezés azt jelenti, hogy a püspökök sem a természetfelettség, sem a csalás tényét nem látták kellően bizonyítotttnak.

A vatikáni bizottság felállítását Bosznia-Hercegovina püspökei kérték. A testület munkájában három bíboros is

részt vesz – Angelo Amato, Jozef Tomko és a bizottság elnökeként Camillo Ruini, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa –, és tagjai továbbá Vinko Puljić szarajevói és Josip Bozanić zágrábi érsek; Julian Herranz, a Pápai Törvénymagyarázó Tanács emeritus elnöke, valamint több teológus és mariológus.

1981-ben, a jelenések kezdetekor az akkori helyi (mostari) püspök, majd utódja, Ratko Peric is határozottan tagadta a jelenések hitelességét. Az utóbbi időben napvilágra került dokumentumokból kiderül, hogy a jugoszláv kommunista állambiztonság is igyekezett elérni, hogy az egyházi vezetés negatívan álljon az eseményekhez.

A Ruini bíboros vezette bizottság tavaly június óta mind a hat látnokot kihallgatta: először Ivankát, majd Vickát, később – ugyanazon a napon, de külön-külön – Mirjanát és Mariját; végül a közelmúltban Ivant és Jakovot.

Vinko Puljić érsek nemrég kiadott közleményében kijelentette, hogy a

Szászfalvi László szerint sorsszerű az, hogy éppen ezen a héten kezdődött el a tárgyalása annak a Fidesz-KDNP által benyújtott országgyűlési határozatnak, amely a máriapócsi kegyhelyről és a magyar görögkatolikus közösség társadalomban betöltött szerepéről szól. Az egyházmegye centenáriuma a Magyar Országgyűlést arra indítja, hogy megemlékezzék a görögkatolikus közösségről, tagjainak munkásságáról, azon lelki, szellemi és épített örökségről, melyet Isten dicsőségére és az egész nemzet javára hoztak létre. Megemlékezik arról az értéktéremtő és sokszor nem látványos munkálkodásról, melyet a ma több mint 300 ezer lelket számláló közösség évszázadok óta folytat az egész társadalom javára.

A centenáriumi megemlékezés egyik kiemelkedő mozzanataként Ötvös Tamás, a Magyar Posta debreceni területi igazgatóságának irodavezetője bemutatta azt a bélyeget, amelyet a Magyar Posta erre az alkalomra készített.

Vasárnap, február 19-én az ünnepi püspöki szent liturgián részt vett Milan Šašik munkácsi görögkatolikus püspök, Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes.

Kocsis Fülöp püspök szentbeszédében a megbocsátás fontosságára helyezte a hangsúlyt. Mint mondta, lehet, hogy meglepő, de a Görögkatolikus Egyházban február 20-án kezdődő nagybőjt nem elsősorban az étkezésről vagy az imádságról szól, hanem a megbocsátásról. A főpásztor kiemelte, hogy ez az ünnepi nap egyúttal már évek óta a fordulat napja is. 2010-ben ezen a napon vette kezdetét a centenáriumi esztendőre való készüllet, mely most hivatalosan el is kezdődött. „Az a kérés, hogy ez a centenáriumi év a kiengesztelődés éve is legyen!” – kapcsolta össze a megyéspüspök az ünnepi eseményt a megbocsátás fontosságával. Ennek a megbocsátásnak szép gesztusaként bocsánatot kért mindazoktól, akiket a Görögkatolikus Egyház valamilyen módon bármikor is megbántott. Mint hangsúlyozta, ennek az előttünk álló évnek a megbékélés jegyében kell eltelni, legyen szó nemzetelekről, rítusokról vagy felekezetelekről.

**Magyar Kurír/
Hajdúdorogi Egyházmegye**

munka egy éven belül befejeződik. Hogy mi lesz a végső döntés, ma még nem lehet megmondani. A látnokok általánoságban jó benyomást tettek a bizottsági tagokra, ám jelenleg az tűnik legvalószínűbbnek, hogy a Szentszék ugyanazt fogja kimondani, mint az 1991-es püspökkari határozat: vagyis várhatóan sem a természetfelettség mellett, sem ellene nem fog állást foglalni.

Az 1981. június 24-én kezdődött jelenések, ha kisebb gyakorisággal is, de máig tartanak némelyik látnok esetében, akik állítják, hogy a nap egy adott időpontjában találkoznak a Szűzanyával, bárhol tartózkodnak is. Medjugorjéba, ahol Mária a Béke Királynőjeként mutatkozik be, zarándokok milliói látogatnak folyamatosan. 1998-ban a Hittani Kongregáció akkori titkára, Tarcisio Bertone engedélyezte a zarándoklatokat, „feltéve, hogy azokat nem tekintik a folyamatban lévő, egyházi kivizsgálás váró események hitelességének elismeréseként”.

(Vatican Insider)

Gyerekeknek AZ IRGALOM BARACKLEKVÁR-ILLATA

Amikor néhány évvel ezelőtt az akkori pápa kihirdette, hogy a húsvét utáni vasárnapon a Jóisten irgalmasságát fogjuk ünnepelni, én sehogy se értettem, miért van erre szükség. Hiszen tulajdonképpen minden vasárnap amúgy is Istent ünnepeljük, akiről tudjuk, hogy irgalmas. Meg is kérdeztem erről egy ferences szerzetes atyát, aki azt mondta, ennél fontosabbat talán nem is tehetett volna a pápa. Láthatta rajtam, hogy nem értem, ezért kedvesen megkérdezte: szívesen tetszik menni győnni?

Nem szívesen – válaszoltam, mert ha most azt füllenem, hogy szívesen, akkor még emiatt is pironkodhatok a következő gyónás alkalmával.

Tetszik látni, éppen ezért volt szükség erre – válaszolta a ferences atya. Hogy ne csak azért bánjuk bűneinket, mert muszáj, hanem azért, mert ekkor kerülünk a legközelebb az Istenhez. Aki akkor szeret minket a legjobban, amikor megbocsát nekünk, és újra magához ölel.

Eszembe jutott az édesapám, aki szigorú ember volt, és ha kislány koromban rossz fát tettem a tűzre, gyakran sokáig lapultam és féltem. De ha összeszedtem magam, és beismertem, amit vétettem vagy elfelejtettem, a szidás mindig enyhébb volt, és utána még meg is dicsért az őszinteségemért és a bátorságomért.

Ezt ne tessék elfelejteni – mondta az atya mosolyogva, és elmesélte saját gyermeki élményét. Gyóntatója őt mindig azzal bocsátotta el, hogy hibáink alázatos beismerése segít minket a javulásban, szeretetből fakadó őszinteségünk Isten megbocsátó atyai szeretetével találkozik. És mivel mindig reggeli után gyóntatott, a leheletének enyhe baracklekvár-illata volt. „Szóval nem a poklok kénköves szagát éreztem a bűnbánattal kapcsolatban – mondta –, hanem valamiféle otthonosságot az irgalmas Isten szeretetében.”

Hát ezt ünnepeljük a húsvét utáni vasárnap. **Erzsébet néni**

Fiataloknak

REMÉNY LONDONBÓL

Itt reggel ötkor nincs harangszó, nincs kakasszó, nincs kutyaugatás! Itt délben nincs harangozás, mert a törökveszedelem nem puszítított. Itt este hétkor nem a kis templom harangja jelzi a munkásember számára a nap végét.

Itt más van: egy kis pici kápolna a Szent István Házban, London szívében, és ide minden héten keddenként, a csendes estéli órákra összejönnek a magyar fiatalok – közösséget építeni és közösséggé válni. Együtt imádkozni, ünnepelni az Eucharisziát, Jézust hallgatni és belőle táplálkozni. Őt imádni, amikor szentségimádást végzünk, és együtt lélegezni az Egyházzal, amikor közösen mondjuk a vesperást.

Szűz Mária, a Magyarok Nagyszónya közbenjárását kérni az Egyházért és magyar nemzetünkért, amikor együtt imádkozzuk a rózsafüzért fent, az első emeleti kis kápolnában.

A csendes lelki órák után vannak jó beszélgetések és előadások különféle teológiai témákról, vagy előadások a magyar és a világegyház nagy szent-

jeiről, akik ma is tanítani akarnak bennünket.

Volt itt vidám, jól sikerült farsang is, amikor a sok magyar fiatal örült egymásnak, elbújhatott egy jelmez és álarc mögé, átélve a rejtőzés, majd az egymásra ismerés örömét. Még ha londoni mindennapjainkban ismeretlenek vagyunk is az angolok számára, de ismerősek egymásnak. Nekünk itt, ezen a helyen, ebben az állapotban kell embernek, katolikusnak és magyarnak megmaradnunk.

Ami itt a legjobb: hogy össze tudunk jönni hétről hétre, egymás örömét és bánatát megosztani, reményt meríteni Jézusból. Segítségét kérve abban a reményben élhetünk, hogy szüleink, testvéreink, barátaink odahaza jól vannak.

Jézustól kérjük, erősítse bennünk a reményt – akkor is, amikor hazámat reménytelenség kísérti, amikor nemzetünket ismeretlen erők igyekeznek nehéz helyzetbe hozni. Mi akkor is remélünk, imádkozunk, dolgozunk egy jobb és szebb magyar jövőért. Mert Jézus a mi reményünk.

János atya Londonból

IDEGEN ORSZÁGBAN, IDEGEN EMBEREK KÖZÖTT?

Mit keresek itt? Hogyan tudom megállni a helyem egy idegen országban, idegen emberek között? Arról nem is beszélve, mi lesz a hitemmel? Bizonyára sok külföldön élő, keresztény magyar emberben felmerültek hasonló kérdések, akik a jobb élet reményében, kalandvágyból vagy éppen szükségéből elhagyták Magyarországot.

Jómagam is gyakran forgattam ezeket a kérdéseket a fejemben, amikor néhány évvel ezelőtt Angliába érkeztem. Az első pár hónap leginkább a beilleszkedésről szólt: megismerni az új munkahelyet, felvenni a nyelv ritmusát, és felkutatni, hol lehet tölteni való paprikát és túrót venni – a hazai ízek reményében. Ebben a forgatagban nehéz is volt a hitre figyelni, annyi minden lekötött az új élettel kapcsolatban.

Némi keresgélés után rábukkantam azonban az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesülete által fenntartott Szent István Házra, ahol sok szempontból otthonra leltem. Nemcsak a változatos programok hívnak ide, legyen az kirándulás, irodalmi vagy taizéi imaest, hanem a rendszeres magyar nyelvű szentmisék is. Egy otthoni közösségből felcseperedve talán nem is értékeli

annyira az ember azt, hogy azonos hitet valló emberek veszik körül, de egy idegen országban minden „hasonszőrű” emberrel és a Jóistennel való találkozás sokkal nagyobb jelentőséggel bír. Arról nem is beszélve, hogy egész máshogy hangzik itt a himnusz a szentmisék után, mint az otthoni iskolai ünnepségeken.

Ugyanakkor azt is nagyon jó volt meg tapasztalni, hogy egy idegen nyelvű szentmise is milyen sokat adhat. Még ha kezdetben nem is érttem mindent (a prédikációt aztán különösen nem), de az ismerős liturgia segített abban, hogy ne kelljen mindig a nyelvre figyelnem. Ez is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a külföldi élet kezdeti nehézségein átlendüljek.

Amiért azonban talán a leginkább hálás vagyok, azok a magyar közösségben kialakult emberi kapcsolataim, amelyeket nem csak a szükség tart össze. Jobban megtanultam itt azt, hogy mit jelent számolatlanul adni a barátainknak a figyelmemből, az időmből, hiszen sokszor ezek a legértékesebbek, amit adhatok. Így jutunk ismét vissza a hithez, hiszen a Jóistennel való kapcsolatomhoz sem kell más, csak szerető figyelem.

Horváth Ádám

„A” SZÜLŐ ÉS „B” SZÜLŐ?

A genderelmélet kritikája

Az olaszországi Savona városában március elsején a Tudomány és Élet Szövetség szervezésében konferenciát tartottak a genderelmületről, amely terjedőben van a világ különböző részein. Giulia Galeotti olasz történész, az est előadója, a Ki akarja tagadni a férfiak és nők közötti különbséget? című könyv szerzője nyilatkozott ezzel kapcsolatban a Vatikáni Rádiónak.

Giulia Galeotti rámutatott az elmélet lényegére, amely szerint a „férfiasság” illetve „nőiesség” társadalmi fogalmak, amelyeket az egyénekre már születésüktől fogva rákényszerítenek. 1949-ben Simone de Beauvoir francia egzisztencialista író nő fogalmazta meg ezeket a gondolatokat híressé vált mondatával: „Az ember nem születik nőnek, hanem azzá válik”. Ez a hetvenes évek feminista mozgalmának jelszavává lett, és pozitív eredményeket hozott a nők emancipációja, egyenjogúvá válása terén.

A később kialakult genderelmélet – bár egészen mások a céljai – úgy lép fel, mintha valójában a nők diszkriminációja ellen küzdene. E szerint az ideológia szerint: ha a nőiesség fogalmát az a szerep jelenti, amelyet a társadalom határozott meg számukra, akkor ezt a szerepet darabjaira kell szedni ahhoz, hogy az emberi lények végre egyenlők lehessenek, egyforma jogokkal és lehetőségekkel rendelkezzenek – nemüktől függetlenül.

A genderelmélet szerint a nemek végtelen sok kategóriája létezik, de nincs is értelme kategóriákról beszélni, mert az már önmagában véve diszkrimináció, beskatulyázást jelent.

Giulia Galeotti utalt Spanyolország példájára. A spanyol polgári törvénykönyv már nem anyákat és apákat nevez meg, hanem A szülőről és B szülőről beszél. Ez az elmélet első gyakorlati alkalmazását jelenti. Ma az ausztráliai útlevélekben a „férfi” és „nő” kategórián kívül létezik egy harmadik, „semleges” meghatározás is. Ez szintén újdonság, amelyet azért vezettek be, mert transzszexuális személyek kérték, hogy ne „bélyegezzék meg” őket férfiként vagy nőként. Ez az ideológia a történész szerint már egyfajta „tengeralattjáróként” sajnos behatolt az Európai Unióba és a nemzetközi szervezetekbe is.

Hogy hogyan lehet cáfolni az elméletet? A válasz a tudományban rejlik. A tudósok állítása szerint az emberi személy DNS-molekulája kétséget kizáróan tartalmazza az illető férfi vagy női jellegét. A genderelméletet éppen az egyenlőség filozófiai és jogi alapelveiből kiindulva cáfolhatjuk meg. Az egyenrangúság alapelve azt jelenti, hogy a társadalom minden egyes tagjának azonos jogokat és lehetőségeket kell biztosítani – nyilatkozta a Vatikáni Rádiónak Giulia Galeotti olasz történész.

(MK)

ABORTUSZ – SZÜLÉS UTÁN?

Újszülöttek megölését engedélyezné két bioetikus

A Journal of Medical Ethics – címe szerint az orvosi etika kérdéseivel foglalkozó – brit lap cikkének szerzői szerint az újszülött hasonló erkölcsi kategóriába esik, mint a magzat, ezért minden olyan esetben, amikor az abortusz engedélyezett, engedélyezni kellene a „szülés utáni abortuszt” is.

A cikk szerzői, Alberto Giubilini és Francesca Minerva azzal érvelnek, hogy az újszülött, akárcsak a magzat, „nem tényleges személy”, és morális értelemben nincs joga az élethez; az, hogy ember lehet belőle, „erkölcsileg irreleváns”; továbbá, hogy „az örökbefogadás nem mindig szolgálja az emberek tényleges legjobb érdekét”. Mindezek alapján – vélik – engedélyezni kellene a „szülés utáni abortuszt”, azaz az újszülött megölését „minden olyan esetben, amikor az abortusz is megengedett”.

Ilyen esetnek minősül, ha a születés után derül ki, hogy a csecsemő rendelkezéssel született. Ám az egészséges újszülött megölését is indokoltnak tart-

ják, ha miatta „veszélybe kerülne a család jóléte”, vagy például az anyát elhagyja a társa, s így a gyermekvállalás „elviselhetetlen terhet jelentene a nő egészsége szempontjából”.

Giubilini és Minerva javasolja, hogy „az eljárást ne csecsemőgyilkosságnak, hanem szülés utáni abortusznak nevezzék, hangsúlyozva ezzel, hogy a megölt egyed nem annyira csecsemőhöz, mint inkább magzathoz hasonló”.

A neves orvosetikai folyóiratban február 22-én megjelent cikk világosra tette hatalmas felháborodást keltett. A kiadó, Julian Savulescu professzor, az Oxfordi Uehiro Gyakorlati Etikái Centrum igazgatója azt mondta, hogy a szerzők a cikk közzététele óta halálos fenyegetéseket is kaptak. Savulescu szerint a felháborodott üzenetek küldői „fanatikusok, akik a liberális társadalom alapvető értékeit tagadják” – írja a The Telegraph. – A tanulmányt mindenesetre március elején eltávolították az internetről. □

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

A zulusok és más afrikaiak eleve szereték és gyakorolták a hosszú, szépen ünnepelt virrasztásokat; a húsvéti vigília tehát az inkulturáció kiváló eleme. Azért is az, mert az ő hagyományos virrasztásaik gyakran kapcsolódnak halálesetekhez, a halottnak és rokonainak ünnepéhez, amelyet visszaemlékezés, sirás és temetés, részvét és életünk utolsó nagy misztériuma tölt ki.

Nagy jelentősége van a húsvéti vigília sajátos elemeinek: a lángnak, a gyertyának, a víznek. Gyakran nem keresztény afrikaiak is részt vesznek a virrasztáson,

hogy például szentelt vizet vihessenek haza.

A feltámadás reménye eleven ellentmondást mutat két valóság között: a legyőzendő (a halál) és a legyőző (Krisztus megváltó kereszthalála) között. A feltámadás valósága ennek az ellentmondásnak a meghaladása. Ez adja húsvét vigíliájának és a vigília szép megünneplésének értelmét.

A XX. század során Afrikában elhelyült a Krisztus-hit, és gyarapodott a Katolikus Egyház. Afrikába tehát behatolt a kereszténység lényege, és most azért imádkozunk, hogy ez századunkban is folytatódjék.

(Chris Chatteris, Dél-Afrikában működő jezsuita nyomán)

Fordította: Nagy Ferenc SJ

Floridai levél

BENO TESTVÉR

A mindig mosolygó Beno testvér, a dél-kaliforniai Prince of Peace bencés apátság szakácsa nem tartozott a hírességek közé, híre mégis eljutott az USA legeldugottabb sarkába is. Mindezt pedig annak a tál meleg levesnek és a maga sütötté kenyérnek köszönhetette, amelyet az apátság konyhájáról elvitt a rá-szorulónak.

Beno testvér noviciusidejét az Indiana állambeli Szent Meinhard bencés főapátságban töltötte. Figyelmes vezetői hamar észrevették, hogy a kötelességtudó fiatalember nemcsak enni szeret, de érzéke van a főzéshez is. Meglátni és cselekedni – megfelelt a bencés hagyományoknak. Beno fráter már önálló szakácsként érkezett Kaliforniába, a Csendes-óceán partjára.

Az 1958-ban Oceanside-ban alapított apátság a kezdeti kis lépések után hatalmas központtá terebélyesedett ki. A nagyjából Gellért-hegy magasságú hegyről gyönyörű kilátás nyílik az óceánra, csakúgy, mint a környező hegyekre. Templomuknak nincsenek plébániai feladatai, de a vasárnapi és más ünnepi szentmisékre hosszú sorokban jönnek a hívek a kanyargós, meredek úton. Egész évben pedig helyet ad a pihenést, visszavonulást, lelki erősítést igénylők sokaságának.

Oceanside nem az egyetlen bencés település helye Kaliforniában. Jól ismert a Jávor Egon atya által életre hívott és a menekült bencés testvéreivel felépített Woodside Priory. De míg ott, főleg a kezdeti években a magyar nyelv dominált, az oceanside-i valóságos bábeli torony: Vietnam, Hollandia, Kuba, India, a Fülöp-szigetek, Mexikó és természetesen az USA képviselteti magát a szerzetesek személyében, akik között éppúgy van harmincéves, mint kilencvenesztendő. Beno testvér feladata az ő ellátásuk volt, emellett ügyes „csereakciókkal” segítette a helybeli és a messzebbről érkező rá-szorulók sokaságát.

Egy szép napon Beno testvér beállított az egyik patikába, és felajánlotta frissen sült kenyérét egy kevéske vitaminnért, amire az apátság néhány tagjának nagy szüksége volt. És ez az első csere lett az alapja a gyógyszeréssel később kialakított együttműködésnek, a Beno testvérről elnevezett Soup Kitchennek, hivatalos magyar fordításban a Nép-konyhának. A Leveskonyha elnevezés azonban jobban fedi a szerény magánvállalkozás későbbi, nagy területeket behálózó munkáját, amely a „napi leves” mellett a szociális elsősegélytől a testi-lelki „tisztálkodáson” át a mesterségbeli kiképzésig, a minden oldalról erősített talpra állásig, újrakezdésig segíti a hozzá fordulókat. Részletek helyett néhány, a Leveskonyha huszonnyolc éves működését szemléltető adat: több mint hárommillió étkezés, kétszáz-ezernél több éjszakai szállás, 14 ezer hajvágás, 180 ezer élelmiszercsomag, és mint a legmélyrehatóbb segítő erő: 815 ezer „ölelés”.

A Beno testvér nevét viselő Leveskonyha Teréz anya egyik gondolatát igyekszik megvalósítani, mely szerint a vágy, hogy emberként, egész emberként elfogadjanak bennünket, jóval nagyobb, erősebb, mint az élelem és hajlék iránti igény.

Beno testvér, türelemmel viselt betegsége után, közel húsz éve, 1992. október 29-én hunyt el. Amint az egyik visszaemlékezésben állt: a szent életű testvér annyi értéket küldött fel a magasságba, hogy gondot okozhatott a tárolásával. Az égiek már nagyon várhatták, hogy felhagyjon földi szorgoskodásaival...

Bitskey Ella, Sarasota

EGY ÉLET KÉRDÉSEI

Ágoston Piroska orvosnő sok éven át a Duna menti Wörth kórházának volt felelős aneszteziológusa, és mint ilyen, több mint hatvanezer műtétnél gondoskodott a betegek altatásáról. Az orvosok általában csak a mások egészségével foglalkoznak, így nem véletlen, hogy miután nyugdíjba vonult, váratlanul leállt a szíve, és csupán a gyors beavatkozás keltette újra életre. Ezt az időszakot nevezi a „halál utáni” életnek a tekintélyes frankfurti Fischer Kiadónál nemrég megjelent könyvében, amelyhez most magyarországi kiadót keres. Az *Egy élet kérdése* című kötet fordítása is elkészült már, és a müncheni Bajor Rádió után a budapesti Inforádió is hosszasan méltatta az élettrajzi ihletésű művet. Ágoston Piroska ugyanis – mint írja – a „halál utáni” időben kezdte két fia számára papírra vetni családjá történetét. Erre felfigyelt egy német ismerőse is, aki úgy vélte, az írás színvonala igen-csak méltó arra, hogy egy kiadó is foglalkozzék vele.

Így történt, hogy a Fischer Kiadó tetszetős formában, sok családi fényképpel illusztrálva közreadta a magyar orvosnő feljegyzéseit, amelyekben

sorra meglevenednek az Osztrák–Magyar Monarchia utolsó éveit, a két világháború viharait, majd az egymást követő barna és vörös diktatúra borzalmait. Noha a családi vagy az államosításnak maradéktalanul áldozatul esett, a szerző édesanyja – mint orvosnő – megálta helyét az új körülmények között is, sőt lehetővé tette leánya, Piroska számára is, hogy az ő hivatását válassza. Útlevelet azonban a magyar kommunista hatóságoktól nem kaphatott, ezért – már végzett orvosként – egy mikrobusz csomagtartójában elrejtve, az akkori Jugoszlávián át jutott ki Nyugatra. E kalandos vállalkozásban egy mindent elsöprő szerelemnek tűnő kapcsolat játszotta a főszerepet, ami idővel kialudt ugyan, de Ágoston Piroska számára új helyzetet teremtett, amelyben – mint könyve is bizonyítja – a megpróbáltatások ellenére is megálta a helyét.

A kommunista rendszer bukásáig ugyan nem utazhatott haza, de azt követően megadott még neki, hogy a szülői házat felkeresse, sőt úgy hozhassa helyre a Balaton északi lankáin, hogy ez testi-lelki gyarapodásra alkalmas otthont nyújt hasson számára. Könyvének bemutatását célzó

felolvasó körútjain – kérdésekre válaszolva – nem titkolta azt sem, hogy a gyógyítást nem kizárólag a szó szoros értelmében gyakorolta, hanem segíteni próbált a társadalmi bajokon is, ezért is járt a Ceausescu-rendszer bukását követően többször is Erdélyben, és kísért nem egy segélyszállítmányt a nyomorgó Romániába. Habár könyvében – szemérmesen – saját magáról csak keveset vall, emlékeinek papírra vetését igencsak egyéni indokkal magyarázza: „Minden az élet törvényei szerint történt. Előbb a nagyszüleim, majd a szüleim haltak meg. Aztán én. Nekem azonban végül is megadatott, hogy tovább éljek. Mély hálából az új életért, és esendőségem szem előtt tartásával úgy gondoltam, hogy feljegyzem népes felmenőim történetét, hogy velem együtt ne tűnjenek el végérvényesen.”

És mivel Németországban manapság nagy keletje van a családtörténeteknek, Ágoston Piroska könyvét is hamar elkapkodták. A sikeren felbuzdulva további történetek írására adta a fejét, amelyek közül egy máris bekerült a Német Elbeszélők Antológiájába.

Vincze András

ANYANYELVÜNK NAGYKÖVETE VOLT

Irodalomtörténész volt, egyetemi tanár, a magyar nyelv és irodalom fáradhatatlan olaszországi terjesztője, apostola, ha úgy tesszük, nagykövete – mindenképpen joggal tekinthető az olaszországi magyarok tanítás megalapozójának.

Tóth László Győre született 1910-ben, és harminc éve halt meg, 1982. március 22-én, Rómában. A győri bencés gimnáziumban jött rá, hogy a tanulás, a tudás emelheti föl az embert. Ott határozta el, hogy tanár lesz.

Érettségi után a pécsi egyetemen szerzett olaszmagyar szakos diplomát 1934-ben. Közben állami ösztöndíjjal Sienába ment három hónapra, később Rómában, majd Paviában töltött egy-egy ösztöndíjas évet. Célja olasz nyelvismeretének tökéletesítése volt.

1935-ben a közoktatási miniszter őt jelölte ki a magyar nyelv lektorának, tanárának a római egyetemre, egyúttal rá bízta a Római Magyar Akadémia titkári munkakörét. Az egyetemen sok nyelvészeti vita során érlelődött meg benne az elhatározás, hogy meg-

írja a magyar nyelvoktatás új módszertanát. Ez lett életének főműve.

Hazatérése után, 1943-ban a debreceni egyetemen megbízták az olasz nyelv és irodalom tanításával. Ott doktorált summa cum laude minősítéssel.

Az ostrom idején Budapesten tartózkodott. Orosz fogságba kerülve is reménykedett.

1946 augusztusában Keresztury Dezső aláírásával megkapta kinevezését a római egyetemre és a nápolyi Keleti Intézetbe. Ezután már végképp Itáliához kötötte sorsát. 1956-ban olasz állampolgár lett, egy év

múlva megkapta az Olasz Köztársaság Érdemrendjének lovagkeresztjét. 1973-ban a nápolyi Keleti Intézet rendes tanárává nevezték ki. Az olasz rádió magyar nyelvű adásaiban rendszeresen ismertette az olasz nyelvet és irodalmat, olasz nyelvtant írt magyaroknak, itáliai költőket és írókat fordított, lexikonok számára megírta a magyar irodalom szócikkeit, és magyar írókat is fordított olaszra: ő tolmácsolja Márai Sándor A szegények iskolája című művét, valamint Nyíró József több novelláját. Ferdinandy György így nevezte őt: anyanyelvünk itáliai nagykövete.

Nyugalmozott egyetemi tanárként halt meg, harminc évvel ezelőtt. Barátja és munkatársa, Békés Gellért így búcsúzott tőle a Katolikus Szemle hasábjain: „Tóth László nemcsak tehetséges és szorgalmas tanár, az olasz–magyar kulturális kapcsolat lelkes munkása volt. Ami ennél sokkal fontosabb: ő jó ember volt, a szó legtisztább humánus és keresztény értelmében...”

Tóth Edit

CUI PRODEST?

A joggyakorlatban van egy olyan kifejezés, hogy „cui prodest?”, vagyis kinek az érdeke, ki húz belőle hasznot. Ennek felismerése vezet el a legbiztosabban a tett mozgatórugóhoz. Az elkeseredett, s most már valóban világméretekben megszervezett és összehangolt magyarellenés támadások esetében – úgy vélem – szintén fel lehet tenni ezt a kérdést: kinek az érdeke?

A felelet nem egyszerű, hiszen konkrét bizonyítékokat nehéz találni, de logikai alapon rá lehet világítani néhány háttérköörülményre.

Az első az, hogy a kirohanások elsősorban a nemzetközi pénzügyi körök és a neoliberális sajtó részéről történnek, tehát azok sugalmazzák őket, akiknek a kezében a pénz és a média van. Persze, el lehetne gondolkozni azon is, hogy miért éppen a magyarok vannak útbán? Más országokkal kapcsolatban is feltehetőek hasonló kifogások!

Fajilag térnénk el túlságosan Európa többi népeitől (de akkor ez rasszizmus a javából!), vagy a karakterünk zabolátlán (látványosan tudunk harcolni és meghalni!), netán valakik szemet vetettek szellemi, anyagi kincseinkre, vagy az országunkra is, miként ez a kitelepítések idején, a szebb lakások esetében történt? De kik? És miért??

A holokauszt-túlélők és utódaik részéről talán van az ellenszenvben egy mélylélektani motívum. Ők a múlt századforduló idején (miután teljes polgárjogot kaptak) nagyon jól asszimilálódtak, kitűnően beilleszkedtek a magyar életbe, s hazájuknak vallották Magyarországot – ebből következik, hogy jobban fájt nekik, ami '44-ben velük történt...

Nekik lenne érdekük az ország tönkretétele? De miért? Vagy másoknak? Szomszédainknak? A magyarellenés hadjáratot nehezen lehet elválasztani a nemzeti gondolatól, hazafias érzéstől, amely sehogyan sem illeszthető bele a globális egyformaságba, mely lehetővé teszi a birkanépek kizsákmányolását.

Mindez egybeesik a kereszténység – főleg a katolicizmus – elleni, egyre dühösebb és izléstelenebb összűttel. Ennek része a pedofil-esetek túlhangsúlyozása, általánosítása – milyen érdekes, se protestáns, se zsidó elkövetőkről nem esik szó a sajtóban. Ami pedig a muzulmánokat illeti: az általuk uralt országokban a gyermekprostitúció szinte legalizált, nem beszélve az erőszakolt házasságokról, melyek esetében gyakran tízéves kislányokat kényszerítenek hozzá negyvenéves férfiakhoz... Emiatt nem háborodik fel senki...

A másik nagy téma az egyneműek szerelmének a propagálása – és mindazok lejáratása, akik szót emelnek a valódi házasság és az azon alapuló család értéke mellett.

A hangulat oldására közbeszúrok egy Budapesten, a kommunizmus idején közszájon forgó viccet.

Kohn bácsi bemegy a hivatalba, és kivándorló útlevelet kér Amerikába.

– Miért akar elmenni? – kérdi az illetékes.

– A homoszexualitás miatt.

– Hogyhogy?

– Mikor fiatal voltam, tiltották. Most megengedik. Nem akarom megvárni, amíg kötelező lesz!

Cui prodest? – Valakik egy új, modern gyarmatbirodalom kiépítésére törekse-nek. Ennek létrehozása megkívánja az emberek lelki életének, hagyományos értékrendjének lerombolását, a fogyasztói materializmus egyeduralkodóvá tételét. Ezért kell megbüntetni (vagy kiirtani?) a renitens népeket. De meg lehet-e szervezni Európában egy ilyen falansztert? Határainkon állnak (sőt, azon belül már!) a más kultúrájú népek, akik egészen más törvényeket fognak hozni. Mindent elmos a népvándorlás özönvize...

Saáry Éva

AHOGY MAGYAR LELKÉSZKÉNT LÁTTA...

Gáspár István a francia egyházzól és a hazai feladatokról

Gáspár István nagymarosi plébános, az Országos Lelkipásztori Intézet új igazgatója két év után tért haza Párizsból, ahol az ottani magyarok lelkésze volt. A Magyar Kurír kérdéseire válaszolva franciaországi tapasztalatairól és otthoni tennivalóiról beszélt.

– *Milyen a francia katolicizmus helyzete?*

– Két év kint tartózkodás alatt azt tapasztaltam, hogy a francia nép a mai napig nem mert szembenézni a forradalom következményeivel, és nem heverte ki annak hatását. A francia egyetemeken a mai napig azt tanítják, hogy a forradalom a rég várt felvilágosodást hozta el. Holott a francia forradalom idején elszabadult a pokol, emberek ezreit végezték ki a forradalmárok, majd egymást is. Ennek hatása máig érezhető. Nemcsak az Egyház és az állam szélsőséges szétválásztására gondolok, hanem arra, ami a fejekben van. Franciaországban, véleményem szerint, két Egyház van: az egyik a Párizsi Főegyházmegye, a másik pedig az összes többi. Persze ez így általánosítás, de míg Párizsban minden plébánián van három-négy pap, sok a kispap, sokféle kezdeményezés látszik, nagy a nyüzsgés, addig vidéken komoly bajok vannak: se pap, se hívő nincs. Ugyanakkor míg egy budapesti belvárosi templomban több misét mondanak naponta, Párizsban esetleg kettőt mutatnak be.

– *A kinti magyarok mennyien jártak misére?*

– Hetven-nyolcvanan, komoly áldozatok árán, mert akár egy órát is kellett utazniuk a magyar miséért. Hét közben nehéz volt megmozdítani őket, mégis egy éven át működött a házas csoport, és a fiatalok közössége is aktív volt, bár nagy volt a fluktuáció, jöttek-mentek a diákok. Háromféle korosztály van kint: az '56-osok, a fiatalok és van néhány család is, akik dolgozni mentek ki.

– *Milyen érzésekkel került haza, a nagymarosi plébániára?*

– Hat évre küldött ki Párizsba főpástorom, Beer Miklós váci püspök 2009-ben, de két év után jelezte, hogy hiányzik itthon. Magyar embernek Magyarországon a helye, így szívesen jöttem haza, de megszerettem az ottaniakat is. Nagymaros élő közösség. Tizenkilenc éve vagyok pap, ebből tizenöt éve plébános.

nos, az Országos Lelkipásztori Intézet (OLI) vezetése és a püspöki kar ifjúsági bizottságának titkári tiszte viszont új kihívás. November és december folyamán végigjártam a magyar püspököket, hogy megtudjam, miben látják ők az OLI feladatát. Sok mindent kaptam tőlük, most ezt próbálom megszerezni és cselekvési tervet készíteni. Ezután egyeztettem ezt Erdő Péter bíborossal, a püspöki konferencia elnökével, és ezután jöhet az érdemi munka. Most az útkeresés fázisában vagyok.

– *Mire jutott eddig?*

– Az látszik, hogy *mi nem* a lelkipásztori intézet. Nem egy olyan hely, ahol az íróasztal mögül osztjuk az észet. Inkább egyfajta svédasztalt kell felkínálnunk. Ötleket, segédanyagokat, programokat kínálunk, ki-ki azt veszi el, ami neki jól jön. Mindenesetre a lelkipásztorkodásban kell segítséget nyújtunk, és fontosnak tartanám azt is, hogy hangot adjunk az Egyház társadalmi tanításának is. Európa nagyvárosaiban is folyik az evangelizáció. Ősszel lesz egy evangelizációs konferencia, melyet a budapesti városmisszió szervezőivel karöltve rendezünk.

– *Hogyan tud ennyi feladatot összehangolni?*

– Egyelőre még nem indult be a nagyüzem az OLI-ban, de reméljük, hogy például nyártól kaplánt kapok, aki segít Nagymaroson. Az elődeim hatalmas munkát végeztek, közvetlen elődöm, Nobilis Móri példaul nagyon szépen beleásta magát a teremtésvédelembe, ez a témakör azonban át fog most kerülni a Caritas in Veritate Bizottsághoz, mivel nekik jobban a profiljukba illik. Azokra az alapokra szeretnék építeni, amelyeket az elődeim leraktak.

– *Az ifjúsági bizottságban mi dolga lesz?*

– Itt keresem a helyem, de ez eddig is jól működött. Rendszeresen találkoznak a tagjai, csak folytatni kell a munkát. Konkrét feladat lesz a riói ifjúsági világtalálkozó résztvevőinek összefogása. □

„LENGYELORSZÁG CSODÁLJA A MAGYAROKAT”

Ünnepi magyar nyelvű szentmisével és Esterházy János varsói mellszobrának megkoszorúzásával kezdődött március 11-én az 1848–1849-es forradalommal és szabadságharcral kapcsolatos lengyelországi megemlékezés-sorozat.

A szentmisét Nagy Gábor Emmánuel, a varsói magyar közösség lelkipásztora tartotta – Pawel Sobstyl atyával koncelebrálva. A csaknem ötven magyar és lengyel résztvevő Esterházy János halálának 55. évfordulóján a felvidéki hazafi boldoggá avatásáért is imádkozott.

A mise után a varsói magyar lelkipásztorság temploma előtt Kiss Róbert magyar nagykövet és Artur Górski, a Jog és Igazságosság (PiS; a szmolenzski repülőbalesetben elhunyt Lech Kaczynski köztársasági elnök ellenzéki nemzeti konzervatív pártja) parlamenti képviselője megkoszorúzták Es-

terházy János mellszobrát. A lengyel politikus rövid beszédében kiemelte: „Lengyelország csodálja, sőt irigyli a magyarokat, akik alkotmányukban is jeleztek, hogy nemzeti jelképük a kereszt”. Ezzel utalt a mellszobron olvasható jelmondatra: „A mi jelünk a kereszt”. Kitért arra is, hogy március 15-én sok lengyel Budapesten fog ünnepelni a magyarokkal.

A koszorúzás után Magyar Pilvax címmel irodalmi találkozót tartottak a templom közösségi termében, melyen az 1848–1849-es forradalmat és szabadságharcot idézték fel versben, dalban és prózában. A lengyelországi megemlékezések keretében egyebek közt a varsói parlamentben *A magyar–lengyel barátság ezer éve* címmel rendeztek kiállítás, amelyet március 14-én Latorcai János, a magyar parlament alelnöke nyitott meg. □

RÓMAI ZARÁNDOKLAT – NEGYVEN ÉV UTÁN

Jakab Antal püspök nyomában

„Isten hozott benneteket, kedves magyar hívek! Nagy szeretettel üdvözöllek titeket, különösen is azokat, akik Budapestről, Ausztriából, Németországból és Erdélyből érkeztek! Az Örök Város szent helyeinek látogatása erősítse meg odaadástokat az apostolok tanúságtételére épülő Egyház iránt. Szívesen adom rátok és jó szándékaikra apostoli áldásomat. Dicséressék a Jézus Krisztus!” – Ezekkel a szavakkal köszöntötte a február 15-i általános kihallgatáson XVI. Benedek pápa azt a negyvenhárom fős magyar zarándokcsoportot, amely Jakab Antal püspökké szentelésének negyvenedik évfordulója (2012. február 13.) alkalmából érkezett Rómába, hogy felkeresse, a maguk eredeti valójában megtekintse és tiszta szívvel fejte hajtson mindazon intézmények és helyszínek előtt, ahol a néhai gyulafehérvári főpásztor először az egyházjog doktorává, majd pedig püspökké lett.

A zarándoklatot a Jakab Antal Keresztény Kör a kerek évforduló jegyében *40 év, 40 ember – Jakab Antal püspök nyomdokain Rómában* jelmonddal hirdette meg. A végül 43 főre duzzadt csoportban öt olyan személy is volt, akik 1972-ben is jelen voltak a püspökszentelésen.

Zarándoklatunk hivatalos programjának első napján, február 12-én a legjelentősebb esemény a Santa Maria dell’ Anima Pápai Papi Kollégium felkeresése volt, ahol Jakab Antal római tanulmányai első évében, 1939–1940-ben – román állampolgárként – lakott. Az „Anima” a Stuttgartból érkezett Tempfli Imre zarándoktársunknak is lakóhelyeül szolgált római tanulmányai idején, így ott ő volt a „házigazdánk”. Az általa bemutatott szentmise homíliájában arról elmélkedett, hogy a hitben mások hordoznak bennünket, és nekünk is hordoznunk kell másokat. Hangsúlyozta, hogy Jakab Antal is hordozta a hitben népét türelemmel, szeretettel, egészen a sírig.

Február 13-án reggel a szentelés helyszínén, a Szent Péter-bazilikában – ezúttal a Magyarok Nagyasszonya-kápolnában – ünnepi szentmisén emlékezünk meg Jakab Antal püspökké szentelésének negyvenedik évfordulójáról. A szentmise főcelebránsa Németh László pápai prelátus, a római Szent István Alapítvány elnöke, olaszországi magyar főlelkész volt, a szentbeszédet Kovács Gergely, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetője mondta. Mint fogalmazott: „Jakab Antal életútja nem csak megyéspüspökként volt nehéz: római tanulmányainak éve a második világháború idejére estek, papi szolgálatát a kommunista egyházüldözés igyekezett béklyóba verni. Viszont a nehézségek, a nélkülözés, a szenvedés nem törték meg életkedvét, nem fosztották meg az Istenbe vetett szilárd bizakodástól. Életpéldájából ma is mindannyian bátorságot meríthetünk...”

Ugyancsak lélekemelő volt számunkra mindazon intézmények meglá-

A zarándokok a magyar kápolnában (Fotó: Gulyás László)

toztatása, amelyekhez Jakab Antal személye valamilyen módon kapcsolódik. A Pápai Magyar Egyházi Intézetben – amelynek 1940–1942 között, immár mint magyar állampolgár volt lakója – Tóth Tamás rektor fogadott. Szíves vendéglátás mellett bemutatta azokat a korabeli iratokat, amelyek a diák Jakab Antal eredeti kézbejegyzéseit őrzik. Innen utunk a Pápai Lateráni Egyetemre vezetett, ahol Jakab püspök tanulmányait folytatta és ahol 1942-ben egyházi jogi doktori diplomáját megszerezte. Az egyetem és a Lateráni bazilika megtekintése, a Szent Lépcsőn való felmenetelünk és a Santa Maria Maggiore-bazilikában való imádságos eltűnéseink után a Pápai Német–Magyar Kollégium felkeresése következett, ahol a püspökszentelés alkalmával Jakab püspök lakott. Vencser László (gyulafehérvári teológiai tanár, az ausztriai idegen nyelvű pasztoráció országos igazgatója), a kollégium egykori diákja idézte fel az emlékeit.

A február 14-én délelőtt a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában ünnepelt szentmisénk főcelebránsa a ditrói születésű, jelenleg Pálmónostorán szolgáló Bajkó Zoltán volt, a szentbeszédet pedig Pál László kanonok, a Kismartoni Egyházmegye püspöki vikáriusa mondta.

Római zarándoklatunk másik csúcspontja a február 15-i pápai audiencia volt: a Szentatya magyar nyelven hozánk intézett köszöntőbeszéde szavakkal megfogalmazhatatlan, életre szóló élményt jelentett számunkra!

Varga Gabriella (Budapest) és Vencser László (Bécs)

AZ ÉLETÜNKET...

(Folytatás az 1. oldalról)

Jézus az Atya egyszülött Fia – de nem kímélte meg őt a szenvedéstől, az áldozattól, ami minden szeretetnek kísérője. Aztán feltámasztotta őt a halálból. Az ember életét formáló üzenet ez: azt adja tudtunkra, hogy életünk szétajándékozása, szeretetből való odaadása sohasem értelmetlen. Mindig az Élet felé tart. Félünk a fájdalomtól, húzódozunk az áldozattól, szeretnénk kiiktatni a szenvedést – de nem lehet. Az Isten Fia sem tehette meg ezt. De éppen emiatt, és éppen őmiatta szilárd meggyőződéssel hihetjük, hogy az élet értelmes,

az életnek távlata van. Érdemes szeretetből életet adni.

Mai szétőredezett, reményfogyatkozásos korunkban fontos látnunk: miközben a világ visszautasítja az Istent, Ő nem fordít hátat, szeretettel hajol oda hozzánk. Korunk istenfelejtő időszak, az ember – ahogy Czákó Gábor írja – „bedesztkázta” feje fölött az eget, de Isten most is velünk van, és a reményt ajándékozva nekünk ezen a húsvéton. Lássunk túl az ember Istent felejtő, őt visszautasító, erkölcsi elveket semmibe vevő valóságán, emeljük magasabbra a tekintetünket, lássuk meg Isten végleges szeretetét történelmünk mélyén.

Krisztus feltámadt! – Engedjük, hogy átformálja az életünket ez az örömhír! □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Közös ima a nemzetért

A Mária Rádió hamvazószerdától, február 22-től nemzeti imát indított határon túli és anyaországi Mária-kegyhelyekről mindennap este 8 órától, hogy a nemzetért felelősséget érző emberek együtt forduljanak Istenhez. A nemzeti imába a rádiókészülékek előtt minden család bekapcsolódhat, égő mécsessel az ablakukban jelezvén, hogy csatlakoztak a nemzetet átívelő imához. A közös imát mindennap más helyszínről közvetítik, többek között Bodollóról, Celldömölkéről, Doroszlóról, Mária-pócsról, Mátraverebély-Szentkútról és Csíksomlyóról.

Lelkiismereti szabadság?

Az Obama-kormány új biztosítási törvénye minden munkaadót arra kötelez, hogy járuljon hozzá alkalmazottai egészségügyi biztosításához, amely kötelezően magában foglalja a sterilizáció, a fogamzásgátlás és az abortuszhatású tabletták elérhetőségét is. A szenátusban Roy Blunt javasolta, hogy a munkaadók lelkiismereti okokból megtagadassák az abortusz és a fogamzásgátlás támogatását – de a terület elvetette az indítványt. „Jelenleg a lelkiismereti jogok állampolgári védelme a legkritikusabb kérdés az országban – hangsúlyozta William Lori bridgeporti püspök, az amerikai püspöki konferencia vallásszabadsággal foglalkozó bizottságának elnöke.

A Hit pajzsa

Idén Katona István, az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség lelkivezetője vehette át a Parma fidei – Hit pajzsa és az ezzel együtt járó Hazámért – hitemért elnevezésű díjakat, amelyeket Mádl Dalma, a korábbi köztársasági elnök felesége nyújtott át február 25-én. A laudációt Bolberitz Pál mondta. Az ünnepségen jelen volt Erdő Péter bíboros, az MKPK elnöke és Spányi Antal püspök, a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgatója is.

A vasárnapért

Európa-szerte március 4-én szerveztek először kampányt a munkamentes vasárnapért. A kezdeményezéshez egyházi, kulturális intézmények, sportszövetségek és civil szervezetek is csatlakoztak. Az akciót a 2011 júniusában alakult *Európai szövetség a vasárnapért* szervezte. Azt kéri az európai uniós intézményektől, hogy nyilvánítsák kötelező pihenőnappá a vasárnapot. Indítványukat a német katolikus, a német evangélikus egyház és többek között a lengyel Solidarnosc szakszervezet is támogatja. Németországban Robert Zollitsch érsek óva intett egy „szünetet nem ismerő, szakadatlanul dolgozó” társadalomtól.

Lezárult az első szakasz

Kassán február 14-én Bernard Bober érsek főpapi szentmisével zárta le Anka Kolesárová boldoggáavatási eljárásának egyházmegyei szakaszát. 1944. november 22-én Ung-Viszokán egy erőszakoskodó orosz katona lőtte agyon a 16 éves leányt, mert az ellenállt erőszakos közelítésének. Sírját a fiatalok sokasága rendszeresen látogatja.

Korunk vértanúi

Fontos és helyes lenne, ha közös emléknapon fejeznénk ki tiszteletünket korunk vértanúi előtt – hangsúlyozta egy osztrák lapnak adott interjújában Hans Hollerweger professzor, az Initiative Christlicher Orient nevű kezdeményezés vezetője, aki reméli, javaslatát az osztrák püspöki konferencia is támogatni fogja. Világszerte jelenleg több mint százmillió keresztény üldöznék: zsarolások és emberrelés veszélye fenyegeti őket, hátrányos megkülönböztetésben van részük, különösen a Közel-Keleten. Nagyon fontos továbbá a tanúságtételükről való megfelelő tájékoztatás, valamint hogy a hívek az istentiszteleteken és szentmiséken együtt imádkozzanak a korunkban üldözött keresztényekért – hangsúlyozza a szervezet elnöke. □

BOLDOG SCHEFFLER JÁNOS EMLÉKÉRE

Szimpozium Rómában

A tavaly nyáron boldoggá avatott szatmári püspök, Scheffler János életéről és lelkipásztori tevékenységéről rendeztek szimpóziumot március 7-én Rómában, a Santa Maria dell’Anima Kollégiumban, melyen több papja és munkatársa kíséretében részt vett Schönberger Jenő püspök is.

Scheffler Jánost 1910-ben, pappá szentelésének öszén küldte Rómába, továbbbi tanulmányok végzésére Boromisza Tibor püspök. Két évig a Santa Maria dell’Anima osztrák–német papi kollégium növendéke volt, majd 1912. június 19-én, a Pápai Gergely Egyetemen egyházból doktorált. A kollégium máig nem feledte egykori növendékét: személye, példája, áldozata Rómában is tiszteletnek örvend, ezért boldoggá avatását követően szimpózium rendezésével akartak tisztelegni előtte.

Megnyitójában Franz Xaver Brandmayr rektor Scheffler János személyét méltatva örömeinek is hangot adott: hiszen a Santa Maria dell’Anima egykori diákjai közül őt iktatták elsőként a boldogok sorába.

Hankovszky Ferenc szatmári püspöki helynök előadásában Scheffler János életét ismertette rámutatott: a püspök világosan látta, mi vár a kommunista uralom alá került országokban a helyi egyházra. Több alkalommal is felhívta a papok, szerzetesek és a világi hívek figyelmét is: „Nekünk holocausttá, egészen eléggé áldozattá kell lennünk. Ki kell tartanunk mindvégig, fel kell készülnünk akár a vértanúságra is, életünk feláldozására keresztény hitünkért, amely a legnagyobb adomány.”

Ilyés Csaba ugocsai esperes a vértanú főpap lelkipásztori működését elemezte. Méltatta erőfeszítéseit az egyházmegye egységéért, érzékenységét a családpasszoráció iránt, nyitottságát az újra, elhivatottságát a fiatalok oktatásáért, valamint a hivatásgondozásért. Scheffler János a korát jól ismerő, az idők jeleit jól olvasó lelkipásztor volt.

A szatmári püspök paptársaival

vedést többre tartotta a megalkuvó, kényelmes életnél, s a romániai római katolikus egyház egységét a római pápával többre becsülte saját életénél.”

A szentmise végén Franz Xaver Brandmayr rektornak Schönberger Jenő püspök átnyújtotta Scheffler János több mint négyszáz oldalas Pozícióját, amely tájékoztat az egyházmegyei vizsgálat menetéről, tartalmáról, értékeli, véleményezi a tényeket, tanúvallomásokat, az ügyiratokat és a bizonyítékokat. Áttekintti továbbá a püspök egész életútját, egyénisége, személyisége jellemző vonásait, a hitéért és az Egyházhoz való hűségéért történt bebörtönzését, valamint halálának körülményeit, számba veszi erényeit és az erények gyakorlásának fokát, tudósít vértanúsága híreről és a helyi egyházban vértanúként való tiszteletéről.

Józsa János/MK

SZÁJRÓL SZÁJRA

A dinamit és a faforgácslemez

Hát ezeknek meg mi közük egymáshoz? – kérdezném magam is. Semmi! – hangzana a válasz. Vagy talán mégis?

Ha ugyanis a dinamit feltalálójának, Alfred Nobelnek nem jövőre ünnepelnénk száznyolcvanadik születésnapját, nem jelentek volna meg már idén is az ő és családja életét, sorsát bemutató írások. Én sem bukkantam volna arra a néhány sorra, amelyik a faforgácslemez gyártásával foglalkozik, és leleplezi feltalálóját, Alfred Nobel édesapját, Immanuel Nobelt. Maga is számos szabadalom birtokosa volt, és egész élete során kísérletezett az enyv és a faforgács keverékének gyári hasznosításával. A jómódú mérnök röviddel halála előtt már a megoldás előtt állt, hogy fafeldolgozó üzemeinek „hulladékát” – új munkahelyeket teremtve – ismét „nyersanyagá” varázsolja. Addig a faforgácsot elégették, vagy más úton szabadultak meg tőle. Ezekből a sorokból tudtam meg, hogy amikor a faforgács és enyv keverékéből készített bútorok, állványok súlya miatt szidtam annak feltalálóját, Immanuel Nobelt szidtam. Ugyanis a keverékből a lapokat nem préselhették 2 cm-nél vékonyabbra, ezek viszont súlyosabbak voltak az igazi keményfánál is.

A nedvességet pedig itatóspapírként szívták magukba. Gyakran gondoltam, néha mondtam is: eszedet jobban is használhattad volna. Mostantól azt már így kezdhetem: Tisztelt Imma-

nuel Nobel úr! Ennél a sónál nehezebb itatóspapírnál jobbat is kitalálhatott volna. Kedves barátomtól kapott felvilágosítás óta csökkent a zsörtölődés oka... Tökéletesített eljárással ugyanis sikerült csökkenteni a lemezek vastagságát, és ma már a fél centiméteres lemez is olyan teherbíró, mint korábban a két centis. A szivacs tulajdonságról ugyan nem kaptam megnyugtató híreket, de gyanítom, ott is hasonló javulás mutatkozik, hiszen kevesebb tömeg kevesebb nedvességet szív magába. Elégedettebben nézhetnek a környezetvédők is a faforgácslemez jövőbeli előállításának elébe, és együtt örülhetünk a kivágástól megvédett erdőknek.

A menet közben javított előállítás szép eredménye ez. Alfred Nobel is a nitroglicerinnel „megszelídítése” során, a nehezen szállíthatóság javításával közeledett a dinamit feltalálásához. A könnyebb szállítás és felhasználás forradalmasította a lehetőségeket. Aggodalmaskodó természetem súgja a következő kérdést: vajon csak előnyei vannak Nobel találmányának?

Felelőtlennek tűnhet, amit utolsó mondatként írok, de zárom kell a címben említett kapcsolatot: sikerült összefüggést találni a dinamit és a faforgácslemez között. *Quod erat demonstrandum* – épp ezt kellett bizonyítani!

Ramsay Győző

ISTEN...

(Folytatás az 1. oldalról)

Az önátadó szeretet talaján, az isteni szeretetre való megnyílásban fakadnak és növekednek a hivatások. A szeretet forrásából merítve, az Ige és a szentségek gyakori vételén keresztül válunk képessé arra, hogy szeressük a másikat, akikben felfedezzük Krisztus Urunk arcát. A két szeretet – Isten és a felebarát iránt – közötti eltérhetetlen kötelék ugyanabból az isteni forrásból ered és afelé irányul.

Az egyetlen isteni szeretetnek ez a két kifejezése különös tisztasággal és intenzitással van jelen azok szívében, akik úgy döntöttek, hogy elindulnak a papság és a megszentelt élet felé vezető úton. Az Isten iránti szeretetnek a papok és a szerzetesek a látható képmásai, akkor is, ha ez nem mindig valósul meg tökéletesen. A szeretetnek a felebarátok iránti konkrét megnyilvánulása ad másik döntő ösztönzést arra, hogy valaki a papi vagy szerzetesi hivatást válassza. Az arsi plébános gyakran ismételte ezt a mondatot: „A pap nem önmagáért, hanem értetek pap”.

A Szentatya a hivatások világnapjára írt üzenetében végül megszólítja a püspököket, papokat, szerzeteseket és a lelkipásztori munkában elkötelezett minden

személyt. Azt kéri tőlük, hogy közösségeikben figyeljenek fel a hivatások jeleire. Fontos, hogy az Egyházban olyan feltételeket teremtsenek, amelyek elősegítik az „igen” kimondását az isteni szeretet hívására. A hivatáspasztoráció feladata, hogy ehhez hasznos útvonalat jelöljön ki. Ebben központi helyet foglal el az Isten szava iránti szeretet a Bibliával való ismerkedésen keresztül, a személyes és közösségi imádság. Elsősorban azonban az Eucharisztia legyen a hivatás felé való haladás életadó központja. Ige, imádság és Eucharisztia: három értékes kincs ahhoz, hogy megértsük az Isten országáért teljesen átadott élet szépségét.

A Szentatya élményei szerint a helyi egyházak olyan helyek, ahol figyelemmel felkutatják és elkísérik a hivatásokat, és biztos lelki vezetést adnak a hivatást érző fiatal férfiaknak és nőknek. Így a keresztény közösség maga is Isten szeretetének megnyilvánulása lesz, és törődik azokkal, akik meghallják Isten hívását. Emellett fontos szerepet játszanak a hívó családok, az élet és a szeretet közösségei, az emberi és keresztény formálódás kiváltó helyei, a hivatásébresztő szemináriumok – emlékeztet a pápa II. János Pál Familiaris consortio kezdetű apostoli buzdításának szavaira.

(Vatikáni Rádió)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

NYUGAT-EURÓPAI magyar lelkipásztori központ: Magyar Katolikus Delegatura – Ungarische Katholische Delegatur, Dr. Cserháti Ferenc delegátus, külföldi magyar lelkipásztori szolgálat ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök, Landwehrstraße 66, D-80336 München, Tel.: (49-89) 532 82 88, Del.: (49-89) 530 96 27, Fax: (49-89) 532 82 45, E-mail: ung.delegat@gmx.de

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; Cambridge, Birmingham; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-űjhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, T.: 0043-1/3191403-18, E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor.

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungameelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: emest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waagasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mére Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully, Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, Tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap első vasárnapján 15.00, Boldog Wladyslaw z Gielniowa-templom, Przy Bazantarni u. 3., a metró Natolin megállójához közel. Kivétel március, mivel március 15-re való tekintettel március 11-én lesz.

Krakkó: minden hónap 3. szombatján Lagewnikiban a Szent Fausztina-templom magyar kápolnájában. Pénteken már Krakkóban vagyok szombat estig, tehát lelki beszélgetés, gyónás előzetes egyeztetés után bármikor lehetséges. Mobil: +4869/6619979 Cím: Nagy G. Emmanuel, Przy Bazantarni 3C 02-793 Warszawa, Poland.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-Mail: augsburgimisszio@web.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg,

Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049- 911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Misézó helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/ 238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Padeborn-Osnabrücki Egyházmegyék:

Misézó helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, NeukirchenVluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Misézó helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Pilis György, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Misézó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, Telefon és fax: 0039 06 6530 796, mobil: 00 349 348 79 52 165, italiamissionohu@gmail.com, Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell’Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyaszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@piarista.hu

SVAJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarmission, Pf. 102, CH-3073 Gümliigen. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Wasgenring 47, CH-4055 Basel; Tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

Emléktábla avatás Mindszenty József bíboros születésének 120. évfordulóján

Az 1946 és 1951 között Niederaudorfban (BY) működő Magyar Leánygimnázium Amerikában élő magyar növendékeinek szervezésében 2012. május 5-én, szombaton délután 3 órakor magyar főpapi szentmisére és a niederaudorfi magyar iskolára emlékeztető emléktábla avatására kerül sor a tiroli-bajor Alpok tövében épült, szép reisachi karmelita kolostortemplomban, ahol egyben megemlékezünk Mindszenty József bíboros haláláról és születésének 120. évfordulójáról is. Köszöntőt mond Mydló Tamás müncheni magyar főkonzul.

A Niederaudorfi Magyar Leánygimnázium szervezőinek és tanulóinak egykori helytállása az idegenben arra kötelez, hogy emléküket ápoljuk azon a helyen, ahol a második világháborút követő nagy ínségükben is tanúságot tettek magyar megmaradásuk iránti elkötelezettségükről, és magyar történelmet írtak.

A rendezőkkel együtt szeretettel várók mindenkit, mindenekelőtt a környékbeli magyar híveket és lelkipásztorokat – főleg München, Augsburg, Nürnberg, Stuttgart, Salzburg és Innsbruck környékéről –

a 2012. május 5-én, szombaton délután 3 órakor kezdődő ünnepi szentmisére és az ezt követő emléktábla avatásra a reisachi karmelita kolostortemplomban

(Karmelitenkloster Reisach, Klosterweg 20, D-83080 Oberaudorf, Kufstein közelében, a határ német oldalán).

További tájékoztató:

a helyi magyar lelkészeknél, akik esetleg híveik csoportos utazását is megszervezik.

Szívélyes meghívással:
Cserháti Ferenc delegátus, a külföldi magyarok püspöke

TÓTH GIULIÓRA EMLÉKEZTEK RÓMÁBAN

A Szent István Alapítvány tagjai – Ruppert József piarista szerzetessel, korábbi elnökével együtt – az alapítvány egykori tagja, az egykori római magyar lelkész, a Szent Péter-bazilika kanonokja halálának első évfordulójáról emlékeztek meg március 7-én sírjánál, a veranói temetőben. Miután a Szent Péter-bazilika kanokokjainak sírboltjában lévő nyughelyénél lerótták kegyeletüket, szentmisét mutattak be Tóth Giulio lelki üdvéért, amelyen Szentmártoni Mihály jezsuita, az alapítvány tagja mondott homiliát.

(MK)

HIRDETÉSEK

Budapest, XVI. ker., Árpádföld csendes, kertvárosi részén, közel a központhoz (31-es busz és üzletek) eladó kedvező áron egy 50 m²-es családi ház, melléképületekkel, amelyek 752 m²-es telken épültek. T.: 0036-20/22 56 783.

Magyarországon, Kocséron 23 hektáros telek két összkomfortos épülettel, biogazdálkodásra, turizmusra kialakítva erdővel, mezővel, tóval, kövesút mellett eladó: 49 millió Ft. T.: 0036-30/407 9351.

Magyar, 65 éves, középtermetű, nem dohányos, saját birtokán gazdálkodó hölgy, tiszteletre, szeretetre vágyó nyugdíjas társát keresi őszinte szándékkal. T.: 0036-30/407 9351.

73 éves özvegy hölgy, komoly szándékkal, nem dohányzó, nem iszákos, korban hozzáillő férfi barátságát keresi. T.: 0049-781/28 40 530 (este).

Osztrák határtól 13 km-re, Mosonmagyaróváron sürgősen eladó: 42 m², IV. emeleti felújított téglalakás, egyedi központi fűtéssel. Ár: 27 000 EUR, illetve ennek megfelelő forint. T.: 0049/178-3260 312.

Hévízen, a tótól 100 és 1000 m-re apartmanok kiadók. 25 EUR/2 fő. E-mail: info@hevizholiday.com. T.: 0036-83/341 063.

Kedvező áron Bükföldön eladó 304 m²-es telken 2 szintes iker családi ház teljes berendezéssel, 4 szoba, konyha, előtér, 2 fürdőszoba, terasz, garázs, parkosított udvar. T.: 0049-(0)621/33 16 80.

Erdély-Nyárádszereda, 2 családnak is megfelelő családi ház, 700 m² belterülettel kedvezményes áron eladó. T.: 0040-265/57 64 76 (este).

Erdély-Jobbágyfalva: Nyárádszeredától 3 km-re, Szovátától 30 km-re, főúton eladó 3 szobás családi ház, melléképületekkel 3300 m² területen. T.: 0040-265/588 131 (este).

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal: MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@gmx.de www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vincez András
*
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de eletuenk@gmx.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost USS 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarischsprachige Katholische Mission Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH Am Fohlenhof 5. 82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.